

Arrest

nr. 99 728 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische en Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE loco advocaat B. BASHIZI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 22 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 14 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert een Somalisch staatsburger te zijn, afkomstig uit Ethiopië, maar geboren in Borame, Somalië (Somaliland) op 2 oktober 1978 en behorende tot de Samaroon clan. U stelt ook de Ethiopische nationaliteit te hebben. U ging drie jaar naar de koranschool in Borame. In 2000 trouwde u met A. B. H., een maand nadat u hem had leren kennen. Na twee jaar huwelijk veranderde het gedrag van uw man

naar u toe. Hij begon u meer te controleren, gaf u geen geld meer en als u iets in vraag stelde, sloeg hij u. Sinds ongeveer drie jaar geleden zag u 's nachts geüniformeerde mannen langskomen bij u thuis. Wanneer u hier vragen over stelde bedreigde uw man u met de dood. Op een dag zag u 's nachts een gewapende man langskomen, waarop u uit angst naar een tante in Ethiopië vluchtte. Uw man kwam u echter na twintig dagen achterna en dwong u mee terug naar huis te keren. Door de problemen en de stress die u naar aanleiding van deze zaken ondervond werd uw zoontje geboren met lichamelijke problemen. Hij kon in het ziekenhuis van Borame niet geholpen worden en van uw man mocht hij niet elders behandeld worden. Omdat uw man u bleef bedreigen en u bang van hem was, vertelde u uw oom op 20 mei 2012 over de problemen die u had. Hij zei dat u het land moest verlaten en dat u hiertoe uw huis moest verkopen. Op 1 juni 2012 vertrok u met de wagen naar Adis Abeba, waar u op 2 juni 2012 aankwam. Op 16 juni 2012 vertrok u met het vliegtuig naar België, via Egypte. Op 22 juni 2012 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart vervolging te vrezen van uw man, die lid zou zijn van een rebellenbeweging die vecht voor Khatumo state (zie gehoorverslag CGVS 12/09/2012 p. 15).

Doorheen uw verklaringen tijdens beide gehoren op het CGVS komen echter verschillende incongruenties, tegenstrijdigheden en vaagheden naar voren, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnd wordt.

Zo maakt u niet aannemelijk dat u werkelijk vervolgd werd door uw man en dat hij werkelijk lid is van een rebellengroep. Uw verklaringen hieromtrent zijn bijzonder vaag en komen weinig doorleefd over.

Reeds lang voor u er achter zou gekomen zijn dat uw man lid was van een rebellengroepering, ging het bergafwaarts met jullie huwelijk. Sinds het derde jaar van jullie huwelijk (u huwde in 2000, zie verklaring voor DVZ d.d. 27/7/2012, pt. 14 en 15) zou uw man u slecht behandeld hebben, u stelt dat hij u sloeg en folterde (zie CGVS 12/09/2012 p.13). U zou klacht ingediend hebben bij de politie, maar deze ondernam niets, ze lieten u wel telkens opnieuw langskomen (zie CGVS 12/09/2012 p.13). Het is eigenaardig dat u, volgens uw verklaringen, pas in 2012 (zie CGVS 12/09/2012 p.12) besloot Borame te verlaten, tien jaar nadat het de slechte kant opging met uw huwelijk. Dit laat toe om de ernst van de mishandeling door uw echtgenoot te relativiseren.

Verder stelt u dat uw man lid was van een groep die streed voor 'Khatumo station' (sic), maar u weet deze groep absoluut niet te duiden. U stelt enkel dat ze tegen de overheid zijn en dat het een erg restrictieve groep is. (zie CGVS 12/09/2012 p.15). Wanneer u later tijdens het gehoor opnieuw gevraagd wordt waar de groep voor staat, stelt u aanvankelijk dat u bezig was met de kinderen en er geen aandacht aan gaf (zie CGVS 12/09/2012 p.17), wat weinig doorleefd overkomt, gezien u eerder verklaarde dat u juist nieuwsgierig was naar deze mannen in uniform, waar u niets van begreep (zie CGVS 12/09/2012 p.13). Tenslotte stelt u dat ze vechten voor de rechten van de mensen. Gevraagd hoe de overheid zich opstelt tegenover deze groep, verklaarde u dat u dit niet te weten. (zie CGVS 12/09/2012 p.17) Van iemand die ontdekt dat haar man buiten haar medeweten lid is van een rebellenbeweging, mag men nochtans verwachten dat zij zich enigszins informeert over deze groepering. Dit geldt zeker in uw geval, gezien uw bewering dat uw man u zou doden indien u zou doorvertellen dat u rebellen bij u thuis had gezien. (zie CGVS 12/09/2012 p.15) Volgens informatie waarover het CGVS beschikt ondernemen de regio's die door Somaliland en Puntland bestreden worden, namelijk de provincies Sool, Sanaag en Cayn, al sinds 2007 pogingen om een onafhankelijk bestuur op te richten. Dit leidde uiteindelijk tot het officieel uitroepen van Khatumo in december vorig jaar. (zie informatie administratief dossier) Hierover vermeldt u echter niets. Bovendien benoemt u Khatumo als een stad (zie CGVS 12/09/2012 p.15) en had u het ook over 'Khatumo station', terwijl uit het bovenstaande blijkt dat Khatumo een (niet erkende) staat is die uit drie provincies bestaat. (zie informatie administratief dossier) Nochtans had u de kans om zich te informeren over deze zaken zonder dat uw man dit zou merken, u stelt immers dat hij met een pick-up dingen transporteerde tussen Hargeisa en Borame (zie CGVS 12/09/2012 p.13), dat hij een zakenman was (zie CGVS 12/09/2012 p.14) en dat hij soms een maand van huis was (zie CGVS 12/09/2012 p.16). Het is dan ook weinig

geloofwaardig dat uw man inderdaad zou gestreden hebben voor Khatumo'. Uw bewering dat uw man u overal zou kunnen terugvinden juist omwille van zijn lidmaatschap van deze beweging (zie CGVS 12/09/2012 p.18), is bijgevolg evenmin geloofwaardig.

Daarnaast valt op dat u regelmatig vage verklaringen aflegt, of verklaringen die strijdig zijn met verklaringen die u eerder tijdens hetzelfde gehoor, of later tijdens het tweede gehoor aflegde.

Zo slaagt u er niet in de gebeurtenissen die ertoe geleid zouden hebben dat u uw land moest ontvluchten, concreet te plaatsen in de tijd. Gevraagd wanneer u naar Ethiopië vluchtte naar aanleiding van de geüniformeerde mannen bij u thuis, zei u dat dit drie jaar geleden was (zie CGVS 12/09/2012 p.14). Gevraagd wanneer u hoorde dat uw man bij de groep hoorde die voor Khatumo vocht, zei u eveneens dat dit drie jaar geleden was (zie CGVS 12/09/2012 p.15). Ook de geüniformeerde mannen zag u voor het eerst drie jaar geleden. Gevraagd of dit dan dezelfde dag was waarop u naar Ethiopië vluchtte, stelt u dat het reeds eerder was, een paar maanden voordien. (zie CGVS 12/09/2012 p.16)

Wat betreft uw verblijven in Ethiopië veranderen uw verklaringen regelmatig. U stelt dat u Amhaars spreekt omdat u in Ethiopië verbleef, dat u er een aantal jaar naartoe ging, maar steeds in Borame leefde. Gevraagd of u dan permanent in Derer Dabe (in Ethiopië) verbleef stelt u dat u er op bezoek ging bij een tante lans vaderskant, er enige tijd bleef en dan terugkwam. (zie CGVS 12/09/2012 p.4). Later in het gehoor stelt u echter dat u slechts één keer naar uw tante in Ethiopië vluchtte (zie CGVS 12/09/2012 p.14), dat u er een kleine maand bleef, dat u voordien nog nooit bij uw tante verbleven had en dat u er nadien niet meer naartoe ging (zie CGVS 12/09/2012 p.15). Dit is weinig verenigbaar met uw voorgaande verklaringen, waar u stelde dat u een aantal jaren in Ethiopië verbleef, in elke geval lang/vaak genoeg om de taal te leren (zie CGVS 12/09/2012 p.4). Komt daarbij dat u tijdens het tweede gehoor, op 10 oktober 2012, stelt dat u wel degelijk regelmatig naar uw tante in Derer Dabe ging, telkens ongeveer twee maand per jaar (zie CGVS 10/10/2012 p.4).

Ook wat betreft de geboorteplaats van uw broer legt u strijdige verklaringen af. Zo stelt u aanvankelijk dat hij in Ethiopië geboren werd (zie CGVS 12/09/2012 p.4) en later dat hij in Borame geboren werd (zie CGVS 10/10/2012 p.2).

Deze vage en strijdige verklaringen maken dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder wordt aangetast.

Ook dient opgemerkt dat u bij DVZ (zie verklaring voor DVZ d.d. 27/7/2012, pt. 6a en 6b) en tijdens uw eerste gehoor niet vermeld hebt dat u naast de Somalische nationaliteit (althans volgens uw verklaringen), eveneens de Ethiopische nationaliteit bezit (zie CGVS 12/09/2012 p.2), wat in het kader van een asielaanvraag nochtans relevante informatie is, waarnaar expliciet werd gevraagd bij DVZ. Aldus bezorgde u de asielinstanties aanvankelijk niet de volledige informatie die nodig is om uw asielaanvraag correct te kunnen beoordelen.

Wat betreft uw vermeende afkomst uit en verblijf in Borame, Somaliland, kan bemerkt worden dat zowel uw geografische kennis als uw socio-politieke kennis over de regio waarvan u verklaart afkomstig te zijn, te wensen overlaat.

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Borame en verbleef u hier ook het grootste deel – tien maanden - van het jaar (zie CGVS 10/10/2012 p. 2, 5). Hoewel u inderdaad enige correcte informatie over Borame kan verschaffen, naast zaken die niet verifieerbaar zijn, legde u echter ook verschillende verklaringen af die strijdig zijn met informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo noemt u weliswaar de namen van de drie meest recente presidenten van Somaliland, maar stelt u dat de tweede president die u noemt, Dahir Riyale (zie CGVS 12/09/2012 p.10) niet uit de Awdal provincie kwam - waaruit u zelf afkomstig bent (zie CGVS 12/09/2012 p.8) - terwijl kan teruggevonden worden dat dit juist wel het geval is (zie informatie administratief dossier). Van Silanyo, die u noemt als huidige president van Somaliland, kan u niet de partij noemen waartoe hij behoort, u stelt enkel dat hij lid was van een rebellengroep. Van de andere twee presidenten kan u evenmin noemen tot welke partij ze behoren. (zie CGVS 10/10/2012 p. 4, 5) Bovendien valt op dat u, naast deze drie namen, geen enkele belangrijke persoon in Somaliland, Awdal provincie of Borame (correct) kan benoemen. U kent geen enkele minister uit de regering van Silanyo, evenmin kan u regionale leiders noemen. U stelt aanvankelijk zelfs dat er geen andere, regionale leiders zijn, naast Silanyo. (zie CGVS 12/09/2012 p.10) Nochtans spreken verschillende bronnen over een gouverneur van Awdal provincie, zowel voor als

tijdens het bewind van Silanyo (zie informatie administratief dossier). Wanneer u tijdens een later gehoor opnieuw de vraag gesteld wordt of u naast Silanyo meer regionale leiders uit de provincie Awdal kent, noemt u spontaan de naam Abdi Buur en stelt u dat hij de huidige en bovendien de eerste burgemeester is van Borame (zie CGVS 10/10/2012 p. 5). In informatie waarover het CGVS beschikt kan echter teruggevonden worden dat A. Shide Bile de burgemeester is van Borame. Deze naam herkent u echter niet (zie CGVS 10/10/2012 p.6). De man werd nochtans reeds in 2008 genoemd als burgemeester van Borame en op april 2012 (dus voor uw vertrek uit Borame, (zie CGVS 12/09/2012 p.12)) werd hij weggestemd en werd Mumin Gaded verkozen als nieuwe burgemeester van de stad (zie informatie administratief dossier). Het is dus zeer eigenaardig dat u stelt dat Abdi Buur burgemeester zou zijn van Borame. De naam Abdi Buur wordt in verband met Borame immers nergens teruggevonden. U stelt ter verklaring dat u niet lang in Borame bleef, maar stelt meteen daarna dat u er toch tien maanden per jaar verbleef (zie CGVS 10/10/2012 p. 5). Sowieso verklaart dit niet waarom u een naam zou noemen die incorrect is. Daarnaast mag van iemand die stelt in Borame geboren te zijn (zie CGVS 12/09/2012 p.2), er getrouwd te zijn (zie CGVS 12/09/2012 p.8) en er tien maand per jaar te verblijven, verwacht worden dat zij enige kennis heeft over de socio-politieke gebeurtenissen in haar onmiddellijke leefomgeving, zelfs indien zij weinig scholing genoot, zoals uw advocaat aanbrengt (zie CGVS 10/10/2012 p. 8). Zijn tweede argument, dat u onder de controle leefde van een man die u steeds binnen hield (zie CGVS 10/10/2012 p. 8), houdt evenmin stand, aangezien u stelt dat u twee maanden per jaar naar uw familie in Ethiopië ging (zie CGVS 10/10/2012 p. 4) en dat uw man soms voor langere tijd van huis ging (zie CGVS 12/09/2012 p.16), waardoor hij u alleszins op die momenten niet kon controleren. Bovendien stelde u zelf dat u klacht neerlegde bij de politie tegen hem en dat de politie u verschillende keren liet langskomen (zie CGVS 12/09/2012 p.13), wat weinig verenigbaar is met de stelling dat uw man u steeds binnen zou gehouden hebben. Deze stelling komt bovendien enkel van uw advocaat, u vermeldt zelf nergens dat u uw huis niet zou kunnen verlaten hebben. De vele lacunes en onjuistheden in uw socio-politieke kennis, maken dat de weinige zaken die wel kent (de namen van drie presidenten) eerder ingestudeerd overkomen.

Wat betreft uw kennis van Borame en zijn onmiddellijke omgeving valt op dat u slechts twee plaatsen (Boon en Quljed) in de omgeving van Borame kan noemen (zie CGVS 12/09/2012 p.5, 6), beide kunnen teruggevonden worden in informatie waarover het CGVS beschikt. Ze zijn inderdaad gelegen richting Djibouti, maar het dorpje Boon, dat u op een kwartier rijden van Borame situeert, is toch duidelijk verder van Borame gelegen dan Quljed, wat u op een uur rijden van van Borame situeert. Bovendien blijkt u geen enkele plaats in de onmiddellijke omgeving van Borame te kunnen noemen (zie CGVS 12/09/2012 p. 6), hoewel er op de kaart verschillende terug te vinden zijn. Het is bijzonder eigenaardig dat iemand die in Borame geboren is en er het grootste deel van het jaar verbleef, enkel twee plaatsen op meer dan 20 kilometer van zijn stad zou kunnen noemen, en geen enkele van de plaatsen er vlakbij. Ook stelt u dat er twee middelbare scholen zijn in Borame, beide in de wijk Sheik Al Jowhar. Voor zover u weet dragen deze scholen geen naam en worden ze gewoon middelbare school genoemd. (zie CGVS 12/09/2012 p. 6) Er kan inderdaad een middelbare school met de naam Sheik Al Jowhar teruggevonden worden in de informatie waarover het CGVS beschikt. Daarnaast zijn echter nog verschillende andere middelbare scholen terug te vinden, alle met een naam. Hoewel niet kan verwacht worden dat elke inwoner van een stad alle middelbare scholen in die stad bij naam kan noemen, is het toch eigenaardig dat u stelt dat er slechts twee middelbare scholen zijn, hoewel Borame in Somaliland gekend is als centrum van educatie en er verschillende middelbare scholen terug te vinden zijn (zie informatie administratief dossier). Over de luchthaven in Borame stelt u dat deze richting de wijk Halane gelegen is, maar er een beetje buiten en dat deze geen naam draagt (zie CGVS 12/09/2012 p. 7). Nochtans is op bijgevoegde kaart te zien dat de luchthaven de naam Aden Isaaq draagt en dat deze toch bijna vier kilometer buiten Halane ligt. Gezien vanuit uw wijk Ahmed Gury is de luchthaven bovendien niet richting Halane gelegen, ze ligt immers een kleine vier kilometer westelijk van beide (aangrenzende) wijken. Bovenstaande lacunes en verklaringen strijdig met de informatie beschikbaar, maken dat u uw afkomst uit Borame onvoldoende hebt aangetoond.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient bovendien steeds beoordeeld te worden ten opzichte van een bepaald land. Gezien u niet kon overtuigen wat uw afkomst uit Borame betreft en gezien de (aanvankelijk) onvolledige verklaringen over uw nationaliteit, de incoherente verklaringen over de duur van uw verblijf in Ethiopië en de geboorteplaats van uw broer,

heeft u het voor het Commissariaat-generaal onmogelijk gemaakt uw werkelijke nationaliteit te achterhalen. Er kan in het licht van hogervermelde vaststellingen worden getwijfeld aan uw bewering dat u de Somalische nationaliteit bezit.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag geeft u een medisch attest af wat betreft K. A. H.. U stelt dat dit document uw zoontje A. H. L. betreft, en dat K. een bijnaam is. (zie CGVS 12/09/2012 p. 18). Op zich is het eigenaardig dat men op een document bedoeld voor officieel gebruik een bijnaam zou schrijven en niet de correcte naam. In elk geval geeft u geen identiteitsdocumenten af die de identiteit/nationaliteit van uw zoontje kunnen staven, zodat onmogelijk kan nagegaan worden of hij wel degelijk de persoon is die in het document wordt genoemd. Bovendien is zijn medische situatie niet relevant in de context van uw asielaanvraag voor het Commissariaat-generaal.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw eigen identiteit, waaronder nationaliteit. Tijdens het eerste gehoor verklaart u in het bezit te zijn van een Somalisch paspoort, dat u bij uw moeder achterliet (zie CGVS 12/09/2012 p. 12). Tijdens het tweede gehoor verklaart u ook documenten gehad te hebben die aantonen dat u naast de Somalische eveneens de Ethiopische nationaliteit bezit. Deze documenten zou u ook achtergelaten hebben bij uw moeder [in Borame], maar nu stelt u dat uw man na uw vertrek naar haar toekwam en haar alles afnam (zie CGVS 10/10/2012 p. 4). Eigenaardig genoeg vermeldde u hier niets over tijdens het eerste gehoor, toen u bevraagd werd in verband met de huidige locatie van uw Somalisch paspoort (zie CGVS 12/09/2012 p. 12). Bovendien verklaart u niet waarom u de documenten niet meenam toen u uit Borame vertrok. Naar uw bewering zou u hiervoor onvoldoende tijd gehad hebben (zie CGVS 10/10/2012 p. 4), maar dit overtuigt niet. U verklaarde immers dat uw man toen u vluchtte in Hargeisa was voor zaken (zie CGVS 12/09/2012 p. 16) en dat u het huis waarin u met hem woonde - dat aan uw vader toebehoord had (zie CGVS 12/09/2012 p. 5) – verkocht, en uw kinderen bij uw moeder achterliet (zie CGVS 12/09/2012 p. 9). Het feit dat u de tijd had om uw huis te verkopen impliceert dat u niet halsoverkop bent moeten vertrekken. Er is geen aannemelijke reden waarom u uw papieren niet zou kunnen meenemen hebben van bij uw moeder, toen u Borama verliet. Deze onverenigbare verklaringen voeden verder de twijfel wat betreft uw werkelijke nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan van artikel I.A.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet; de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt dat er sprake is van een duidelijke beoordelingsfout en overschrijding van macht.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerdde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert

verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Waar verzoekster poneert dat de beslissing met “*overschrijding van macht*” is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster niet toelicht waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissing zou steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen waarheidsgetrouwe identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst, vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. Verzoekster stelt zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring 21) als tijdens het eerste CGVS-gehoor een Somali paspoort te hebben, dat bij haar moeder te Borame ligt, met wie zij nog contact onderhoudt. Tevens verklaarde ze uitdrukkelijk geen andere documenten te hebben (gehoor 1 p. 12). Verzoekster stelt pas in het tweede gehoor zowel de Somalische als de Ethiopische nationaliteit te hebben (gehoor 2 p. 3) en de Ethiopische nationaliteit te hebben verkregen “*dit was zeventien jaar geleden*”, waarbij ze beschikte over een groen paspoort (gehoor 2 p. 3-4), wat ze achterliet bij haar moeder, maar wat haar man ondertussen zou hebben meegenomen. Verzoekster is ernstig nalatig. Verzoekster licht allerminst toe waarom zij niet eenduidig haar nationaliteit wilde verklaren, noch waarom ze deze documenten niet kon meenemen terwijl ze haar vlucht zorgvuldig voorbereide toen haar man in het buitenland was en een oplossing gevonden heeft voor de kinderen. Dat haar Ethiopisch paspoort bij haar man zou zijn, kan dan ook niet overtuigen te meer nu ze haar identiteitsdocumenten nodig had om het huis te verkopen. Evenmin kan worden ingezien waarom zij deze niet alsnog zou kunnen overmaken, minstens had verzoekster de identiteitsdocumenten van haar haar zoon moeten tonen. Het ontbreken van de Ethiopische identiteitsdocumenten kan haar aldus aangerekend worden. Verzoekster faalt op ernstige wijze in haar medewerkingsplicht.

3.2.1. Aangezien verzoekster initieel geen identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden Somalische nationaliteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. De commissaris-generaal heeft aldus terecht doorgevraagd over verzoeksters regio van herkomst en verzoekster aldus de mogelijkheid geboden om verklaringen af te leggen die vermogen haar nationaliteiten alsnog aan te tonen. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar Somalische nationaliteit en herkomst geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2.2. Verzoekster bleek echter niet in staat om deze vragen adequaat te beantwoorden. Het is niet ernstig dat verzoekster –die geboren en getrouwd is te Borame en er tien maanden per jaar verbleef tot aan haar vlucht– de naam van de burgemeester van Borame, die de laatste vier jaar van haar verblijf aldaar in functie was, niet herkent wanneer deze haar wordt voorgelezen, noch de naam herkent van zijn opvolger die hem heeft weggestemd. Wel is merkwaardig dat verzoekster die beweert “*zich nauwelijks*

aan sociopolitieke evenementen” te interesseren wel de naam geeft van de laatste drie presidenten uit Somaliland, en daarbij niet weet dat de tweede president die zij noemt afkomstig is uit dezelfde provincie als zijzelf. Verzoeksters kennis komt derhalve ingestudeerd voor, te meer nu ze geen andere belangrijke personen uit Somaliland, Awdal provincie of Borame kan benoemen, noch andere regionale leiders naast Silanyo. Verzoekster had minstens deze mensen en leiders moeten kennen die uit haar omgeving afkomstig zijn. Verzoeksters kennis van twee dorpen komt eveneens ingestudeerd voor. Niet enkel omdat ze deze foutief situeert maar ook omdat deze dorpen verafgelegen zijn en zij geen dorpen kent die op wandelafstand rond Borame gelegen zijn. Verder is niet aannemelijk dat verzoekster die opgegroeide in Borame foutief meent dat er slechts twee middelbare scholen zijn terwijl deze stad net voor zijn onderwijsmogelijkheden gekend is. Voorts had verzoekster de ligging van de luchthaven correct moeten situeren nu dit zichtbare informatie is. Bovendien is verzoekster zelf gewoon om te reizen zodat kan verwacht worden dat ze weet in welke richting ze vertrekt naar Ethiopië. Er kan dan ook geenszins worden vastgesteld dat verzoekster bekend is met de directe, visuele en sociaal waarneembare leefwereld van Borame die ze ook kon opdoen vooraleer ze getrouwd was, volgens verzoekster met een man die haar belette contact te hebben met de buitenwereld. De vaststelling dat het gehoor verlopen is in één van de talen in Somalië gesproken doet hier niets van af nu de Somalische taal ook in Ethiopië wordt gesproken en de Somali-bevolkingsgroep immers niet enkel in Somalië voorkomt, maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Verzoekster toont niet aan afkomstig te zijn uit Borame, Somaliland.

3.2.3. Verzoekster heeft voor de zitting een fotokopie van een Somalisch geboortecertificaat en een Somalische identiteitskaart opgestuurd waarvan ze ter terechtzitting de originele documenten neerlegt. Deze stukken zijn echter, ook voor een ongevoelend oog, manifest gefabriceerd. De geboorteakte is een ingevulde brief waarvan het briefhoofd gefotokopieerd is. Ook de identiteitskaart die dezelfde foto draagt, is een kaartje dat eenvoudig te maken is en waarvan de stempel niet over de foto gaat. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan deze documenten. Integendeel ze ondergraven verder de geloofwaardigheid van verzoeksters aangemeten Somalische nationaliteit.

3.3. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst, enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet.

3.3.1. Aangezien verzoekster stelt de dubbele nationaliteit te hebben, dient ze ook aan te tonen dat ze geen bescherming kan vinden in Ethiopië, *quod in casu non*. Verzoekster herhaalt ter terechtzitting dat haar ouders werden geboren in Ethiopië (gehoor 1 p. 4), en ze de Ethiopische nationaliteit hebben (gehoor 2 p. 2) waarbij verzoeksters vader treinbestuurder was in Ethiopië (gehoor 1 p. 8). Verzoekster stelt eerst dat ook haar oudere broer in Ethiopië is geboren (gehoor 1 p. 4) en wijzigt dit nadien in Somalië (gehoor 2 p. 2). Verzoekster bevestigt de Ethiopische nationaliteit te hebben waarbij ze beschikte over een groen paspoort (gehoor 2 p. 3-4) dat bij haar moeder zou liggen. Dat ze de Ethiopische nationaliteit pas “zeventien jaar geleden” zou hebben verkregen, kan niet overtuigen nu haar beide ouders Ethiopiërs zijn. Verzoekster voert geen enkel element aan waaruit zou kunnen blijken dat ze is weggevlucht voor problemen in Ethiopië, noch dat ze niet terug kan naar Ethiopië, te meer gezien ze in het verzoekschrift herhaalt dat ze twee maanden per jaar verbleef bij een tante langs vaderszijde in Derer Dabe, Ethiopië en eerder ook verklaarde daar een aantal jaar te hebben verbleven (gehoor 1 p. 4). Dat verzoekster haar verklaringen op dit punt ernstig wijzigt, zoals de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde, verandert dit niet. Verzoeksters beweringen over haar agressieve man die haar tegen haar wil kon dwingen mee te gaan naar Somalië, kan niet overtuigen nu haar verklaringen over Somalië verzonnen voorkomen. Hoe dan ook verzoekster is een zelfstandige vrouw, spreekt Amhaars (gehoor 1 p. 4), verkocht het huis van haar vader, organiseerde haar eigen reis naar Europa en betaalde hiervoor zelf zo'n 10 000 dollar (verklaring 34). Aldus kan aangenomen worden dat ze zich, in zoverre noodzakelijk, alleszins kon hervestigen in Ethiopië.

3.4. Daar waar verzoekster nog wijst op de lichamelijke problemen van haar kind die voortvloeien uit de door haar ingeroepen asielfeiten, laat zij na dergelijke conclusie ook maar enigszins te adstrueren of

aannemelijk te maken. Het medische getuigschrift betreft enkel een medische vaststelling, doch maakt op geen enkele wijze gewag van de door verzoekster ingeroepen feiten. Overigens worden evenmin identiteitsdocumenten voorgelegd, noch van verzoekster, noch van haar kind, zodat bij gebrek aan foto of andere biometrische gegevens, niet eens kan geverifieerd worden of het medische getuigschrift wel degelijk betrekking heeft op verzoeksters kind, te meer dit op de naam van K. A. H. staat en niet op naam van L. A. H. Dat L. een bijnaam is, wordt niet geadstrueerd, noch anderszins aannemelijk gemaakt. Er kan dan ook slechts opnieuw worden vastgesteld dat verzoekster haar identiteit en dit van haar kind niet eenduidig en correct heeft bekendgemaakt, wat haar geloofwaardigheid fundamenteel onderuit haalt.

3.5. Daar waar verzoekster nog wijst op de medische toestand van haar kind, benadrukt de Raad dat, overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet, de Raad niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoeksters kind aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoekster dient zich inzake de beoordeling van de medische problemen van haar kind met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en reikt geen andere elementen aan. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat verzoekster geen band aantoonst met Somalië. De Raad kan enkel besluiten dat verzoeksters Somalische afkomst uit de regio van Bomare niet is aangetoond en dat dientengevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië. Verder maakt verzoekster evenmin aannemelijk geen bescherming te kunnen vinden in Ethiopië waarvan zij stelt de nationaliteit te hebben. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK